

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 222-ҳадис

وَعَنْ عَدِيٍّ بْنِ عَمِيرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ: «مَنِ اسْتَعْمَلْنَاهُ مِنْكُمْ عَلَى عَمَلٍ، فَكَتَمَنَا مِنْهُ طَرِيقًا فَمَا فَوْقَهُ كَانَ عُلُولًا يَأْتِي بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» فَقَامَ إِلَيْهِ رَجُلٌ أَسْوَدُ مِنَ الْأَنْصَارِ كَأَيِّ أَنْظُرٍ إِلَيْهِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ افْهَلْنِي عَنِّي عَمَلَكَ، قَالَ: «وَمَا لَكَ؟» قَالَ: سَمِعْتُكَ تَقُولُ كَذَادَكَذَا، قَالَ: «وَأَنَا أَقُولُهُ الآنَ: مَنِ اسْتَعْمَلْنَاهُ مِنْكُمْ عَلَى عَمَلٍ فَلَيْحِي ءِبْرَاهِيمَ كَثِيرَهُ، فَمَا أُوتِيَ مِنْهُ أَحَدًا، وَمَا كُنْتَ عَنْهُ اشْتَهَى». رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [1833].

Адий ибн Умайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг шундай деганларини эшиитдим: «Сизлардан кимни бирон ишга омил қилсам, бир дона игна ёки ундан каттароқ нарсани биздан яширса, бу хиёнат бўлиб, Қиёмат куни ўша билан келади!» дедилар. Ансорлардан бир қоратанли киши туриб, у зотнинг олдиларига келгани ҳамон кўз ўнгимда. У: «Эй Аллоҳнинг Расули! (Берган) ишингизни мендан қабул қилиб олсангиз», деди. У зот: «Сенга нима бўлди?» дедилар. У: «Шундай-шундай деганингизни эшиитдим», деди. У зот шундай дедилар: «Энди эса бундай дейман: «Сизлардан кимни бирон ишга омил қилсак, (закот моли) кам бўлса ҳам, кўп бўлса ҳам олиб келсин. Кейин ундан нима берилса, ўшани олсин, нима тақиқланса, ўшандан тийилсин».

Ином Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

